دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب موضوع: شعر

د کتاب ليکونکی: عبدالمالک بېکسيار

کال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د چاپ

خپرندوی: د هيلي مجلې اداره

کمپوز/ډيزاين : ايشيا سافټ ربښو

Ketabton.com

کمپوزوونکی : بارکوال مياخېل

کمپوزوونکی : بارکوال مياخېل

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکې : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کرړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه یې په ګوټ ګوټ باندې یادونه چې د یار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بیا

ګونګو، تشو، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې یاره پاڅېدلی یم
لیک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسیاره ! راکوله چې جزا یار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لړ راتۀ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راګیر ژوندون مې ټول یوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته واى اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلى يم لږ. ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلى يم لږ. ومې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګى لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلى يم لږ. ومې کړه خاطر

څه يم پربېږده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلى يم لږ. ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړى وو قسم چې
بيا هم چې درغلى يم لږ. ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللى بېکسيار يم
قسم که ورغلى يم لږ. ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګړي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وږي لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسانو څه ياني، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه ورېم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ ځیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یوائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترړم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لړمې جرګې خو دربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابېلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته ليکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسيار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پايم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د ياد پرهر واخله مري

لږ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لږ جنازه يې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګير
يې کړه ياد لږ يې خبر واخله مري لږ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسيار څخه دلبر واخله مري له

***

ووايم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووايم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د بوالہ چاته حال ووايم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووايم يمه بې حاله چاته

تاته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووايم گرانه ليکواله ! چاته حال

خوار بېکسيار داسې مدام چې کوم
ووايم ستر له سياله چاته حال

***

نشه يې نه خمار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه
د يار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغيار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کيسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بيدار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار يې کړم دا ځرنگه ځواني

!مالت کې بېکسياره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په برېتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت ببړۍ یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د وير نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړې د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په ویښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو يوه ځانګه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوځ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وې خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وې از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه واخيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نيولې شو
يوه شېبه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلې پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونی مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوټ مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي !
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړي خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار ، نه او سم خیال کې
مالتیا یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار نه یم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا ځنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې ځنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو واړې مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم یې یاره
ځنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه ځنګه به ورورمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ننبه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
ځوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګړې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سوبه که مې په برخه شوه د مينې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د يار له مخه د ژوند هر څه کې
بې ياره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسياره
.څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته
***

خپله کوي زما کيسې ژوندون په
دا د سيسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه يم دا چې وايم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ويره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما يو اځې اند ېښنې يې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسياره ! چا وې؟
.چې حماسې ژوندون په خپله کوي
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که ځو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم څنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم څنګه شواړ شمه

ګوره دغسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه ښکسيار لکه ګرېوان د
.په ښلتانه ريتاړ ريتاړ شمه

ليدلی؟ ځان چې ګورې يار شيشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا ليدلی؟

ورشي ستوري يو پر بل په نيمه شپه چې
اور د مينې پلوشه کې تا ليدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې يې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا ليدلی؟

غماز څه خبر چې يار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا ليدلی؟ لا

دا چا - چا ويل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا ليدلی؟ ښکسيار ډوب

***

خيالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا ، بېګا دا تماشې او زما جړ خيالونه
لګيا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خيالونه
بوره ، فلوجه ، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مري عايشې او زما جړ خيالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سي پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خيالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ.

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر.
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې.

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابښام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم ځنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی، ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار و اخیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آينه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سيرت مين زه يې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه يې ابتدا په عشق
ښکلی بيا به دې هر کار
څومره چې را بولم يې
نه راځي يو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسيار ترې
يار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې يار
هر قدم هر پل مې يار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې يار خطاباسي

څنګه په هوښيارو سترګو ځاري مې
لايعقل مې يار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې يار

څو که بېکسيار يار ته ګيلې وکړم
خاندې په څه چل مې يار خطاباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوړه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړۍ او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خو ته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سبځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

نا ست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره ! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لګيا دْوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
.چا وې چې دا به کوي دا نه کوي
***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټينګ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي یاره ستا د مخ کیسې

چې ونیو ټول محل پرخه- پرخه یې
را وربږي یاره ستا د مخ کیسې

ژوندون هر څه په بېکسیار ته تربل
.پکاربږي یاره ستا د مخ کیسې

***

به یم و مې بله خوښ به یم حاضر
وایمه به هیڅ نه خو ناظر به یم

مه مې ورانوه د زمانې باده
یو چا د پس منظر به یم ښنبه د

عمر تېر نه پته نه درک د یار
انځر به یم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
یم ښایي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
یم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته دېر ګوري محفل کې چې
زه هم د یو چا متناظر به یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که را پام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
.تاته غور ځېدلی له نظر به یم

***

وخت غورځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنګ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټې له سترګو د چا یاد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وې مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننګ سره جنګ هر یو وګړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنګ سره جنګ

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصيبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بيا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسياره ! هر نوموړکي ته په غېږنه ورځو موږ
.جنګ د وخت زمري مو کړ ګيدړ اوس مو پلنګ سره

***

په مخه راغله خو پردې يې غمازي کوله
ادې يې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس يې هر وخت ګورم
.پخوا کړې وعدې يې غمازي کوله ښکاري

***

کاږي نور ورځم کوم يار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېديزه انسان و مې نه موند راغلم ختيز ته تر
له انسانيته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ايستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خيال خو مې نه شي چې به يار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ريباره يار ته و رسوه دغه پيغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر يې له مينې له
په واښونو رانه لرې يار سره مې نور څه؟
په دې نيت چې چاړه را کاږي نور ورځم يو اځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسیار خون ور بخښلی اوس رقیب که نر شي
.یو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سیوري هیڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځیر شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسیار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خیال یوه څپه راشي د باد یوه څپه شي
غرفېدلو چې را یاد یوه څپه شي موږ دواړه

د مینې سمندر چې کړي د هجر سیلۍ لاندې
ته یوه و رسي برباد یوه څپه شي منزل

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه ځپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه دا سې کله به د باد یوه ځپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه ځپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږ و ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د ګل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه ورباندې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ وېښتو او شنو سترګو وطن ټول ونیو زېړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، د براوت هنګامې داسې تودې
او ګومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منګول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سګریټ یونیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا يزده چې ترڅو درځم څو واره وڅښم
خدای کوله ياره وڅښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو يار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پرېږده سلګۍ،
چې راز د مينې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ويې وايم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسياره ! ورته ټوله کيسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د يار حيا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به يم رباب به يم خو شور
د ستړي ستړي ژوند يو باب به يم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه یو کاروان یم بې
ځم لکه عمر په شتاب به یم خو شور نه لرم

را وینښوم هره ورځ ټوله دنیا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به یم خو شور نه

اوس اوس زړه شین، خوا سره ډوب یم سمندر کې د وخت
سیلاب به یم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګیا نه څه واعظ یم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به یم خو شور نه لرم
غرېږي څنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه یې بې شکه څه اسباب به یم خو شور نه لرم

یوه خوا ، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژوندیو کې حساب به یم خو شور نه لرم

ده لیکلی بېکسیار به یم په تورو شپو کې ټیک
.لرم پنډ د غزلو یو کتاب به یم خو شور نه

***

هر څه هر څه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د یار خیاله خیال ته مه راځه منت کړم
.کېږي یارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډې بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو - کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا.
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته یم راغلی

***

(خدایه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه یم ډېر نه غواړم حریص
یو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه یو قدم
ربه یار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سو ځه جانانه یا مې مه
یا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!یه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستایم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنیا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غوا ړم زړه مین د رڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وايي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نینې نینې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبې دې ټیټ و پاس

سرېتوب خلک ظاهر چې ګوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې ګورم وطن لغړ، ګلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبې دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیښکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وربېو ته ډوډۍ خو دربغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
.ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مينې پټ پټوني وو چې وخت سره ببل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غږ، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسياره ! تر

***

څه يې تپوس کړې دا کيسه اوږده ده
وير پرې اوس کړې دا کيسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کيسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا- بلا پېږۍ تېرې شوې
کړې دا کيسه اوږده ده ننگ په ناموس

شل به يې کړې اشنا گومان مې نه شي
دا کيسه اوږده ده که يې پنځوس کړې

يار چې په مخه بېکسياره ! درشي
.کيسه اوږده ده ته ځان چاپږوس کړې دا

***

زه بل څوک يم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا ؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځیرې ریتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بیا را په یاد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خیال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلمیتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مینې لومه کې وم خوښ بېکسیار دومره د یار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدایزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هیڅ نه په انجام یې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولمه نکریزې په دېوال
که مل نه شوې نو بیا غواړه قافله دا نن یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه گوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جگ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په خبر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سېوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.واخيست د اساسې قانون لويې جرګې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتنانه به اخلي د

کړي دا سې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ږ ېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک یې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړې نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستاسو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیایم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

ړنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېکسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په څو مره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شپې راسره د اشنا غم راشي دېره
راسره رو ړدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی يرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسيار د زړه پولۍ به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گير يمه، شوگير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوگير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوگير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لږ خياله د اشنا خو ، زړه
ښه وينې مې اسير يمه، شو گير وهلی نا ست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبير يمه، شو گير وهلی نا ست

اشنا ځانته د خيال يو امارت جوړ کړی مې
په خپله يې امير يمه، شو گير وهلی نا ست

پړ ميدانی يم بېکسيار بې نوم نښان يو خړ
.ناست د سوات يم، نه د دير يمه، شو گير وهلی

***

دغه ارمان چې بخت به لاس يوه شېبه راکوي
ژوند احساس يوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ويره يې دا چې ميخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د گيلاس يوه شېبه راکوي ساقي

تفريق ژوندون او مرگ مې سره ځو- ځو واره جمع،
حاصل يې فکر او قياس يوه شېبه راکوي

يې مخکې درومم غليم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قيضه د اس يوه شېبه راکوي

:په چيغو- چيغو يې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"گلان مهلت پر تندي پاس يوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه.

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملگرو؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په تولهلار، له چمه د
تر پوري نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد ېږي د ېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر ستر گو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وايي ياره په سر واړوه يوه پياله زار
سرواړوه يوه پياله زار مخکې تر داره په
نه د يار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه يوه پياله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه گرځې؟
زړه بيماره په سرواړوه يوه پياله زار په
شهيده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرگ انکاره په سرواړوه يوه پياله زار
درنه پښتونه لاړل چې کور او گور او پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه يوه پياله زار
کړلېچونو نه لړ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه يوه پياله زار
سوداوې د يار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسياره ! په سرواړوه يوه پياله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

ځنگه د مرگ غېږه کې، خوره وره پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ماشوم به په
او یادوي به خدایږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا ببګا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې ځلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره ګلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو یاره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسیار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوند ون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو ېد يزه را غلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لو يه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې را کاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې ببکسيار د عمر
.بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله

***

شې تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خيال د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لو گی- لو گی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

دا ته د کومو غرونو شوريې

ببکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شي لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه نښلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپركى چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسیاره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنگه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې یاره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وایي څه چې وایي اشنا وایي دې نو
مقتول او که جلاد شوې یاره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې یاره کور دې ودان

رغبړي دا یې خپل نصیب به بېکسیار مري او که
.ودان ته یې پیغام د زنده باد شوې یاره کور دې
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سیوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را ګوره
کړه مې اسیر ولې مې ولې

هم ستا یاد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وینه وللې ده وینه چا په

دریغه پردو بېکسیاره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اور و اوري
شي له سترګو مې اور و اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اور و اوري

خاندي په شنه سپرلي ځنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اور و اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اور و

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر ږنګ ګو در
سترګو مې اور و اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اور و اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکارېږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شو ریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا؟
.یزید سندرې د مرګ وایي بېکسیار دی د

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداره
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لویه خدایه تلوسه مې ده
کله وړم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دریغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای دا سې خراب اوس به نشه نشه وای
ځله تل؟ د اند ښېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دي په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دریغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګین سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شو مه

ما وې ولس ته به پیغام ورمه
ماشومانو د پاپړ شو مه د
په تول د بو سو کې هم تېر نه شوم
شو مه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د یار ډولۍ راغله
بېرته د ننه په انګړ شو مه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسیار او نه اندړ شو مه.

***

ښنګه چې په ژوند د چا یقین وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شین وي

ګور یې غم لړلی فلسطین وي کور او
وي بل نو ښوک کېدای شي دا به شیخ یاسین.

***

قار دي لږ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بيه کړه ستا گران ديدن غريب يم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امير کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېږه اوس مې د شل
لگي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مينه وايي دې تو مت جوړه د نيا زړگيه
څه پته لگي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدايزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بيا
غټ پياز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا يې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

اشنايۍ په پاس لړورشه نور دره و گوره د
لگي؟ سيل د سروړ کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسياره ! ځای په سرای د زړگي
.سبا ورځې څه پته لگي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته يې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اوربدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ويې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسيار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې ياران که وي را وبه

***

زړګيه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

ليک دنيا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځينې وينې څښښو موږ لا په يو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پيالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! ډېرې ډېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى درېغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
درېغه چې کړى دې اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ويښ
په ويښه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دې زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولې پړی دی
لوګرې جینۍ وړی دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هرغړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې ستړی

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار یې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېڅو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسیاره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهیر یې ژړېدو ته دې که نیت

***

د خپل تقدیر په فیصله کې به څوک څه ووایي؟
نه چې څوک، گیله کې به څوک څه ووایي؟ اوري یې
یوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه ووایي؟
غږ.را معلوم نه یې لاربه چې، نه منزل او نه یې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه ووایي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا یزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه ووایي؟
چې خبر وي او مني یې له زړه یوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه ووایي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
ووایي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه ووایي؟ ستا بېکسیاره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وینه توی
خورم قسم د سکه ورونو وینه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې ترې تمې گورگورې او ممانې
څېړیو، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د ورېرو په لاس

ټوله پته ببکسیاره ! یو الله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره ګرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي ګیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر د روړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملګری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په زړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلګۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړګي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسئ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له میني بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسیار هسې پرې غل ونیوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
یو خوب هوا له سره نه ځي زما لیدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانئ
د مستئ او یاغیتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقیب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له یو مخې توی رېږه مې سپینه شوه غاښونه
اوس مې لا هم د زلمیتوب هوا له سره نه ځي

خلک وایي اشنا مه یادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د یورپ بېکسیار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنګ او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هيبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امريکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سيلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپينه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نيمزالي په تياره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی يې په کارېز دی
بېکسياره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه يې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم يو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هيڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ببلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غبرږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غبرږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غبرږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غبرږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غبرږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
.اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غبرږ کې شپې

***

د سپېده داغ غیږ کې یوه غبرږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رابښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وې
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورِ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورِ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته یې وبښې
.دی بېکسیار کله د ښښلو

***

مینې سترې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همدا سې ښه یم، نااشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
.راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لا رۀ
غرض لا رۀ سم یې د زړه سر سره

یه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لا رۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و دا ړي
لا رۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لا رۀ ما به څه له سپر سره غرض

مینې بې ګونا کړم بېکسیار اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح څرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې څرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډوب شي که بختونه را ویښ وخته تختونه به
په ښکاري ویشتي مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخیل تلې مې پرې- پرې په هیندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسیاره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان یم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان یم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهیلو یو کاروان یم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه یم ستړی- ستړی تربورګلویو ، ورور
د یویشتم قرن افغان یم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپین سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله یو جهان یم ځم د لمر

د یورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسیزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان یم

نظر او فکر، تخیل مې بېکسیاره ! ګډ وډ
ګرېوان یم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملگرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما گوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرگ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې گوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له.

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې څله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه مابنام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال بنه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
بنايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وايي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولليې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس يې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا ځویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راښه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میا شت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حيا ، خور او لور
برالا چې زه مين په سپوږمۍ چيغې وهمه
ليلا مجنون تللي د مينې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مين په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لوري
نه چاته ګورمه په غلا چې زه مين په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسياره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مين په سپوږمۍ

***

چې بيا را مخ شو ، بيا ګيله مې په سر واوښته يار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خيال نيمزالې وږمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ويده وم ټينګ په نيمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټينګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مينه ټکنۍ شوه فيصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسيار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خيال د يار پياله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګيله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه ياد ېږي مې جرګه د
او فيصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ايله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه يې بېکسيار ته ايښی
ډکه لا يې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري يو - يو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري يو - يو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري يو - يو پنا

ځړو ځړو وربځو کې ډوب شين اسمان، سپينه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري يو - يو پنا

هو مره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خيال
پنا د ننداري يې نن خمار چې ستوري يو - يو

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بې‌ي تل رڼا وې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار ورم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا څنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***
له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یادېږې مدام
پته؟ ښکلې ! له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څو مره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تا نه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ویده په خوب کې بیا- بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شببه- شببه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر یې لا وچ کړی نه دی
د موم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
د موم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچیانو چې اور بل سپوږمۍ ته
د موم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسیار وې د زړه غوښې ورکړم
د موم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند یانې څه؟
ژوند یانې باد کې سفر
یانې باران کې مزل
په سپیده داغ کې راوینس
په سره غرمه کې ویده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسياره غړونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو گڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر یم احسانمند چې لږ
زما سينه خو يو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنی، مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې موري خدايزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنگوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسيار يم ضرور
.ومه زه گنې بتې، کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو گودر لارې مې یاد ېږي
ترې ايله واوره شو دياري مې ياد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شينشوبو کې غاټول،
ويالې ډډ ته د توتو د باغ باري مې ياد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا- بلا د چا سترګې خمارې مې یاد یږي
سیلۍ سترګې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندې ته مې خیالونه ځې هوارې مې یاد یږي
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رپوم سترګې هر وارې مې یاد یږي
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
.اندړې مې په زړه اوري، شینوارې مې یاد یږي

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورایه ځنګل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بیا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو یې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا- بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره ګډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کربښې زما يو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په خنډه يو ليکه
کتار ځو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيدعمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا- يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس گړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګنو په سرو ډزو کې غلبېل - غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمخي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د څاڅکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر ګوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېبه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راڅخه هېرو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اور اچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په ګيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرګي کا ،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کله دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يو قانون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپه په شپه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربېږي ناست یم
شپه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې ترون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورڅخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې ځراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت څلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یو اځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو ،
نه ښپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې تو کېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
ښنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيک لکه زه ښايي په ورېځو غوسه،
دا زه کيسه نه ليکم،
نه تخيل دی زما،
دا زه همدغه شېبه ليکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، ميدان ويجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپير شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ويجاړ چې خدايزده څه شی؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په وياړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپليو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو ځانگو کې
را ځوړندو د سرو منهو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېوا له
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د گڼو کورنو مرغیو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و څري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره منه کې،
بېرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما منهو ته تلوسه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو ،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په منهو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هگۍ،
بیا ترې تړانگې بېلوم د ختکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ځاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېګ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي وارِه ماشومان،
په خرمستيو لګيا،
زه هم په بيرِه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library